

Sygn. akt VII U 1510/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 r. w Warszawie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 14 września 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

K. K. w dniu 27 września 2016 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 14 września 2016 r., znak: (...) domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty socjalnej. Odwołująca wskazała, iż inni niepełnosprawni z takim samym orzeczeniem, mają ustalone prawo do renty socjalnej. Ubezpieczona podniosła, że przedmiotowe świadczenie to powinno jej zostać przyznane na starych zasadach, gdyż niepełnosprawność ma orzeczoną od urodzenia (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 października 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonej za niezdolną do pracy. W związku z tym w ocenie Oddziału odwołująca nie spełnia wszystkich przesłanek prawnych do nabycia prawa do renty socjalnej (k. 4 a. s.).

Sąd w postanowieniu z dnia 14 listopada 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty otolaryngologa celem ustalenia, czy odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy zarobkowej, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz, czy naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18-tego roku życia, w trakcie nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25-ego roku życia, czy też w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (k. 7 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. K. w dniu 4 sierpnia 2016 r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o rentę socjalną (k. 1 a. r.).

Powyższe skutkowało to zainicjowaniem postępowania administracyjnego przed organem rentowym. Ubezpieczona została skierowana na badanie do Lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 24 sierpnia 2016 r. wydał orzeczenie stwierdzające, że K. K. nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 7 a. r.).

Na skutek sprzeciwu odwołującej, Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12 września 2016 r. podtrzymała stanowisko zawarte w orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS uznając, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 11 a. r.).

Na podstawie powyższego orzeczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję w dniu 14 września 2016 r., znak: (...) odmawiającą ubezpieczonej prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczona nie spełniła jednej z przesłanek zawartych w art. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 12 a. r.).

W oparciu o treść opinii biegłej sądowej z zakresu otolaryngologii E. J. Sąd ustalił, że u odwołującej rozpoznano głęboki niedosłuch obustronny prelingwalny przed wytworzeniem mowy, stan po wszczęciu implantu ślimakowego do ucha lewego w 2012 r. bez zysku słuchowego, średni ubytek słuchu w częstotliwościach pasma mowy UP: 85dB, UL: 115dB oraz dyslalię audiogenes. Stopień upośledzenia funkcji narządu słuchu skutkuje uznaniem, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy z przyczyn (...). Niezdolność ta jest trwała i powstała przed 18-tym rokiem życia (k. 12-14 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sądowych, aktach rentowych ubezpieczonej, a także dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza medycyny specjalisty otolaryngologii. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd jako materiał kluczowy dla rozstrzygnięcia sprawy uznał opinie powołanej biegłej sądowej, albowiem dowód ten pozwolił na dokładne określenie zakresu dysfunkcji, jakie występują w stanie zdrowia odwołującej. Z tego też powodu ustalenia poczynione przez biegłą Sąd przyjął za własne, albowiem opinia wydana została w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującej. Ponadto opinia jest jasna, rzetelna oraz spójna i dokładnie odzwierciedla stan zdrowia ubezpieczonej. Zdaniem Sądu, dołączona do akt opinia sporządzona przez biegłą sądową w sposób wyczerpujący opisuje aktualny stan zdrowia odwołującej, jest zrozumiała, czytelna i wydana na podstawie dogłębnej analizy całej dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 września 2016 r. znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982) zwanej dalej „ustawą” - renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18-tego roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

1. renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
2. renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Natomiast w myśl art. 5 ustawy, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 j.t.). Przy tym Sąd zważył, że niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu zgodnie z art. 12 ustawy emerytalnej. Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy emerytalnej) (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2004 r., sygn. akt II UK 222/03).

Prawo do świadczenia w postaci renty socjalnej przysługuje zatem w wypadku wypełnienia przesłanek z art. 4 ust. 1 ustawy, gdzie u osoby wnioskującej musi zaistnieć całkowita niezdolność do pracy ustalana w trybie przepisów ustawy emerytalnej.

W niniejszej sprawie kwestią sporną było ustalenie, czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy. Natomiast pozostałe przesłanki związane z prawem do świadczenia nie stanowiły przedmiotu sporu między stronami. Opierając się na opinii powołanej w sprawie biegłej sądowej lekarza otolaryngologa Sąd zważył, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Sąd w trakcie postępowania dowodowego pomimo ustalenia, że u odwołującej stwierdzono głęboki niedosłuch wielostronny, to schorzenie nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Sąd doszedł do przekonania, że treść opinii była jasna, rzetelna, wiarygodna i spójna. Ponadto strony nie kwestionowały ich w żaden sposób, co pozwoliło oprzeć na ww. opiniach rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Z tych właśnie przyczyn Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

(...)